

Tárgyak:	Buzogány
Intézmény:	Laczkó Dezső Múzeum Erzsébet sétány 1. 8200 Veszprém +36 20 548 5714
Gyűjtemények:	LDM_Néprajzi gyűjtemény, LDM_Régészeti gyűjtemény
Leltári szám:	LDM_R_N.57.111.

Leírás

Az emberiség legősibb ütő-zúzó fegyvere, amelyet egyrészt védekezésre, másrészt pedig a vadak leütésével élelmének megszerzésére használt, eredetileg egyszerű, legallyazott fabunkó volt. Ennek későbbi típusa a buzogány. A buzogány változatos formájú kézfegyver, amelyet a lovasságnál is gyakran használtak. Alapformája vasból vagy bronzból készült fejjel van ellátva, amelyet fanyélre erősítettek. A 14. századtól jelentek meg az ún. tollas buzogányok, melyek hatékonyabbnak bizonyultak a páncél bezúzására. Ezek közé tartozik a bemutatott csavart szárú, 15. századra keltezhető változat is. A buzogány ugyanakkor egyfajta hatalmi jelkép is volt az őskortól kezdve, egyik kimunkált változata a jogar. Ilosvai Selymes Péter Toldi Miklósról írt verses művében a következőt írta 1574-ben: „Hét tollú buzogánya köntösujjbanvala,” – s egy másik helyen a tollas bot elnevezéssel is találkozunk a következőképpen: „Király, ha nem nézném vitézi voltodat, majd fejedhez vágnám hét tollú botomat.”

Alapadatok

Anyag/ Technika:

Vas / kovácsolt

Méretek:

H: 57,2 cm

Események

Készítés	mikor	15. század
	ki	
	hol	
Feltárás	mikor	1957
	ki	
	hol	Nagyvázsony, Csepely
Felhasználás	mikor	15. század

[Időbeli
vonatkozás]

ki
hol
mikor középkor
ki
hol